

POSTANOWIENIE

Dnia 29 maja 2024 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **A. L.**,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej, na posiedzeniu
w dniu 29 maja 2024 r.,
wniosku o wznowienie postępowania,
zakończonego postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie
z dnia 19 kwietnia 2023 r., sygn. akt II AKz 160/23,
utrzymującym w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie
z dnia 22 lutego 2023 r., sygn. akt III KO 756/22,
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku o wznowienie postępowania
wobec jego oczywistej bezzasadności.**

UZASADNIENIE

A. L. złożył wniosek o wznowienie postępowania zakończony postanowieniem Sądu Apelacyjnego w Szczecinie z dnia 19 kwietnia 2023 r., sygn. akt II AKz 160/23, utrzymującym w mocy postanowienie Sądu Okręgowego w Szczecinie z dnia 22 lutego 2023 r., sygn. akt III KO 756/22, na mocy którego nie uwzględniono jego wniosku o stwierdzenie nieważności wyroku Wojskowego Sądu Garnizonowego w Szczecinie z dnia 23 października 1970 r., sygn. akt II Sg. 224/70, albowiem uznano, że przypisany wnioskodawcy czyn, polegający na akcie

dezercji i usiłowaniu ucieczki za granicę nie wiązał się z działalnością na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego. Jako podstawę wznowieniową A. L. wskazał na art. 540 § 2 k.p.k., stwierdzając, że Sąd Najwyższy w jednym ze swych orzeczeń wskazał, iż sądy wojskowe w okresie PRL były nielegalne i wydawały wyroki z naruszeniem zasady niezawisłości sędziowskiej. Wnioskodawca złożył także wniosek o przyznanie mu pomocy prawnej z urzędu uwagi na trudną sytuację majątkową.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Jak wskazuje się w orzecznictwie, oczywista bezzasadność wniosku o wznowienie ma miejsce także wtedy, gdy wniosek taki oparty zostanie na innych podstawach niż te, które określone zostały w przepisach rozdziału 56 Kodeksu postępowania karnego lub też żadna ze wskazanych we wniosku okoliczności nie będzie się mieściła w katalogu przesłanek zawartych w art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k. lub art. 540b k.p.k. (zob. *postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 4 lipca 2019 r., V KO 36/19, LEX nr 2696944; z dnia 4 lipca 2019 r., V KO 28/19, LEX nr 2696924; z dnia 26 lutego 2021 r., V KO 6/21, LEX nr 3123842*). „Osobisty wniosek strony o wznowienie postępowania podlega wstępnej kontroli w zakresie zbadania, czy nie jest oczywiście bezzasadny. W wypadku stwierdzenia oczywistej bezzasadności osobistego wniosku skazanego, sąd odmawia jego przyjęcia bez konieczności wyznaczania obrońcy z urzędu w celu rozważenia potrzeby sporządzenia i wniesienia wniosku o wznowienie postępowania karnego. O sytuacji, o której mowa w art. 545 § 3 k.p.k. można mówić w szczególności wówczas, gdy oczywista bezzasadność wniosku jest widoczna na pierwszy rzut oka, niewątpliwa i wniosek ten obiektywnie nie może doprowadzić do wzruszenia prawomocnego wyroku” (*postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 12 kwietnia 2024 r., V KO 9/24, LEX nr 3703763*).

Odnosząc się do treści wniosku należy zauważyć, że wskazywana przez A. L. podstawa wznowieniowa określona w art. 540 § 2 k.p.k. dotyczy sytuacji, w której Trybunał Konstytucyjny orzekł o niezgodności z Konstytucją, ratyfikowaną umową międzynarodową lub z ustawą przepisu prawnego, na podstawie którego zostało wydane orzeczenie. Okoliczności wskazane zresztą bardzo ogólnie przez wnioskodawcę w oczywistych względów nie wpisują się w tę, ani żadną inną

przesłankę wznowienia postępowania, co czyni zbędnymi czynienie w tym zakresie szerszych rozważań. Dodać jedynie wypada, że w polskim porządku prawnym nie istnieje instytucja, która stwarzałaby podstawy do wzruszenia wszystkich orzeczeń wydanych w sprawach karnych przez sądy funkcjonujące w latach 1944-1989. Nie służy też temu ustawa z dnia 23 lutego 1991 r. o uznaniu za nieważne orzeczeń wydanych wobec osób represjonowanych za działalność na rzecz niepodległego bytu Państwa Polskiego (t.j. Dz.U.2024.0.442), której tryb – jak to wskazały orzekające wcześniej: Sąd Okręgowy w Szczecinie oraz Sąd Apelacyjny w Szczecinie – nie ma zastosowania do sprawy wnioskodawcy, albowiem przypisane mu przestępstwo nie miało żadnego związku z działalnością niepodległościową.

Mając na uwadze powyższe rozważania, Sąd Najwyższy orzekł jak w postanowieniu, co czyni zbędnym kwestię przyznania wnioskodawcy pełnomocnika z urzędu.

[PGW]

[ms]